

NY PORTEFEUILLE.

Udgivet

Redigeret

af

af

Georg Carstensen.

J. C. Schytle.

1. Binds Nr. 13. — Söndagen den 31. Marts 1844.

Kjöbenhavn.

Trykt hos Louis Klein.

Runstnernes Farvel

til

ALBERT THORVALDSEN.

Med tunge, tunge Taarer

Vi bære Danmarks Stolthed nu til Graven.

Her, hvor vi lytted til hans Vink og Raad,
Her flokkes atter vi omkring vor Mester;
Men faderlöse staae vi nu med Graad
Og stirre paa hans Jordlivs sidste Rester.
Hans Ry, hans Hæder og hans Værkers Glands,
See! det er Arven fra vor store Fader —
Men hvo af os tör beile til hans Krands?
Hvo hæver Arven, som han efterlader?

Dersor med tunge Taarer

Vi bære Danmarks Stolthed nu til Graven.

H. P. Holst.

Albert Thorvaldsen.

(Til Musik af Hartmann.)

T ræd hen til Kisten her! kom, fattig Mand,
I din Kreds födtes han, og Du tör sige:
Han blev en Stolthed for vort Folk og Land,
En Glands han kasted' over Danmarks Rige!
Ja, her var Rigdom, Adel, Alt fra Gud,
I Snillet hos ham Gud sig for os viste;
Hans Död vil lyde vidt i Verden ud,
Man priser den, der dog faaer see hans Kiste!
Sin Sendelse paa Jorden har han endt —
Vi har ham seet og kjendt!

Hans Liv var lykkeligt, hans Död var smuk,
Han virked' stort og herligt uden Lige!
I Folkets Kreds og uden Smertens Suk
Saa sjælesund han svang sig til Guds Rige.
Vi rysted' staae, et Blink fra Gud det var!
Fra fattigt Huus det gik ud over Jorden,
Et Blink, der glemmes ei! See Stenen har
Et Præg deraf, et Storheds Præg for Norden!
Oplös dig Sorg i Sang ved Kistens Fjel!
I Jesu Navn, sov vel!

H. C. Andersen.

Addio dell' Italia

a

THORVALDSEN.

Mesta mi sento nel mio core!
E morto il grande figlio,
Che fu tutto il mio amore,
E che non avrà paragone.

Di Tule venne un giovanetto;
Nissuno il nome seppe.
Il fosti tu, Alberto diletto,
Ed io t'amava da madre.

Perduto era il gran scarpello
Di Fidia, Prassitele.
Tu 'l tirasti dal lor avello,
E l'avo greco rinacque.

Catene di servitudo porto,
E fui regina del mondo.
Tu fosti il mio sol conforto,
Ed ora mi hai lasciata!

Copristi di nuovo onore
L'Italia infelice!
Eterno sarà il mio dolore,
Anima bella, divina!

F. C. Hillerup.